

tekst: LIS DJARREL
musik: HARALD WISCHMANN

TANKER OMKRING HVORDAN ÅLUM BLEV TIL.....!

1) –da isen drog på rejse ned mod sydens sol og herlighed, så stopped' den på turen; den så sig om og sagde: ”hèr, hèr vil jeg lægge alt mit ler, hèr passer temp'raturen”

2) –den læssed' nu det hele af, som den tog med sig hjemmefra og lagde det i stakke; så formed' den med nænsom hånd, -med skaberglæde og med ånd- hver lille dal og bakke.

3) –ved Fussing graved' den et hul i midten af den sorte muld: ”hèr vil jeg lægge søen” Den planted' siv og gran og fyr til alle stedets mange dyr og såede også bøgen.

4) –da skoven var lagt smukt på plads med træer, græs og tæt buskads, hvor fuglene ku' bygge, blev der lidt flytten hèr og hist på mark og ager, gren og kvist så der blev rigtig hygge.

5) –den tog en pause i sit job og skued' ned fra bakkens top -stolt over sin formåen- den græd lidt tårer, og de faldt i furen, som den havde valgt og blev til Nørreåen.

6) –den grundede endnu en stund og tog sig så en lille blund midt i sin travle færden; den vidste, der var skabt et sted, som alle hjerter rørtes ved -det smukkeste i Verden.

7) –og isen trak sig atter mod det høje nord, som den forlod den gang, for længe siden; og alting voksed' pø om pø rundt Nørreå og Fussingø til gavn for eftertiden.

8) –omsider kom da folk og fæ og stopped' op ved mark og træ: ”hèr vil vi bo og avle; og ÅLUM, det bli'r stedets navn, hèr er vort hjem, hèr er vor havn -det hèr er – VERDENS NAVLE...”